

RESA TILL IRLAND 3 – 8 SEPTEMBER 2014

3/9 Onsdag

Vi lämnade Nynäshamn strax efter sju på morgonen i vackert väder. Några stycken hade tur och fick åka bil med Bengt. Resten av gruppen anslöt på Arlanda för avgång med flyg kl 11.45 till Dublin. En lugn och behaglig flygtur i ett plan som bara var bokad till hälften, så det var gott om plats för oss alla.

Priserna på Arlanda sticker som vanligt ut. En liten flaska bubbel 149 kr. Den kostade på planet ungefär halva priset.

Lite strul vid incheckning eftersom vi var två par med nästan samma namn.

Vår guide Paul mötte oss vid terminalens utgång med en skylt Nynäshamn Whisky Society. Han tog oss till bussen som var för ca 30 personer, stor och fin och fräsch och gott om plats för oss femton så att vi kunde sitta skönt och bre ut oss ordentligt.

Vi åkte till norra sidan av Dublin till ett område som för några år sedan betraktades som ett kriminellt område. Ett slumområde där kooperationen fördelade lägenheter och man fick stå i kö efter civilstånd och antal barn mm.

Vi åkte till puben [Brian Boru](#) för en gemensam lunch. De flesta tog en burgare med strips. Under burgaren så fanns rejält med potatismos, vilket senare visade sig vara nationalrätten som serverades på alla restauranger till allt. Varma morötter och broccoli. Allt i stora portioner. God öl och gott rödvin fanns det också.

Efter lunchen så gick vi till övervåningen i den gamla puben, till ett fint gammalt rum med en stor eldstad och vackra tavlor på väggarna, för att ha whiskyprovning tillsammans med Fionnan O'Connor, en entusiastisk pojke från [Irish Whiskey Society](#).

Färden gick sedan vidare till vårt hotell [Alexander Hotel i Dublin](#).

Paul berättade under resan att ett hus som är cirka 50 år gammalt kostar runt 8 miljoner euro.

Han lärde oss också några ord på gaelisk. 6-8% av irländarna talar bara gaeliska som man också har som andraspråk i skolan. Det finns en egen tv-kanal som är gaelisktalande.

Eftersom vi blev lite försenade till lunchen (trafiken var också ganska tät) så kom vi också lite sent till hotellet så det blev en snabb incheckning och byte av kläder.

Vi tog en gemensam promenad med Paul till en pub på kvällen för middag. Matservering över disk som var lite speciell. Vi pekade och försökte göra oss hörda vad vi ville ha och fick en jätteportion. Det blev lite stressat, men maten var god. Vi gick hem när vi blev trötta och några stannade till i hotellets bar för en sängfösare typ Irish Coffe.

[Här kan du se bilder från dag1](#)

4/9 Torsdag

Efter en god frukost så åkte vi mot whiskydestilleriet [Kilbeggan](#) och Paul sjöng för oss om Molly Mallon under resan. Vi lyssnade också på traditionell Irländsk musik i bussen.

Vi fick mycket information ifrån Paul om olika byggnader som vi passerade i Dublin.

Vi åkte också förbi den första bron som byggdes i Dublin (Trinitybron).

På pubarna kostar en pint mellan 4,5-5 euro, men priset stiger under kvällen och natten och efter kl 24.00 kan den kosta 8 euro.

Paul berättade också att han måste registrera allt om resan, när den börjar och slutar och hur lång tid han lägger på packning och vilken väg han åker och framförallt i vilken hastighet han kör. Myndigheterna kan titta två år bakåt i tiden och bötfälla för fortkörning. 100 km per timme får bussen köra på motorvägar. Bensinpriset var ungefär samma som i Sverige.

Allt kött kan numera spåras från tallriken på restaurangen till var kon föddes, kons föräldrar mm.

Vi anlände till Kilbeggan för en privat rundvisning och whiskyprovning. Destilleriet var cirka 250 år gammalt. Lunchen intogs på Kilbeggans Distillery och vi hann också med lite shopping i souvenirbutikerna. [Här kan du se bilder från Killbegan](#)

Vi åkte vidare till [Tullamore](#) Dew Visitor Centre för ytterligare provningar och som överraskning stannade vi på en pub för att titta på den äldsta whiskyflaskan som finns på Irland. Den fanns i en liten pub på landet som sålde tvålv och korv mm samt ordnade med begravningar. Man kunde gå ut i förrådet och kolla vilken kista man ville ligga i. [Här kan du se bilder från Tullamore dag 2](#)

Vi bodde på ett fint Golfhotell i Killenard ([Heritage Golf & Spa resort](#)) och åt en tre-rätters middag på en italiensk restaurang inom hotellområdet. Vi lärde oss att hake är en vitfisk (typ torsk). Klockan blev mycket innan vi fick in desserten så vi beslutade att avbeställa bussen till kvällen pubrunda och några satte sig i hotellets bar medan andra gick upp till sina stora fina rum och lade sig. Badrummen var jättestora och fina. Så stora att någon missade att det fanns både dusch och badkar.

[Här kan du se bilder från dag 2](#)

5/9 Fredag

Frukosten var alldeles utmärkt med massor att välja på. Mycket frukt och kaffebröd av allehanda slag.

Vi hann med en promenad i de vackra omgivningarna runt hotellet innan vi blev hämtade av Paul för vidare färd mot Cork med lunch på Old Midleton Distillery.

En bussresa som tog ca 2,5 timmar. Vi lyssnade på avslappnande Irländsk musik och stannade ett par gånger för bensträck och fotografering av bland annat ett vackert gammalt slott från 1100-talet som varit semesterbostad och som höll på att repareras.

Paul berättade att många storföretag hade etablerat sig på Irland för några år sedan eftersom det var låg taxering. För två år sedan infördes skatt på mark. Idag betalar man även för

vatten i kranarna, vilket man inte har behövt tidigare. Irland har ju alltid haft gott om vatten. Att man införde kostnad för vatten förvånade Irländarna stort.

Han berättade också om en nationalsport som heter Hurling, ungefär som hockey. En snabb sport med en klubba i form av en slev som man bär runt bollen i.

Vi provade whisky på puben Brain Barro King.

Kaffe och toastopp på vägen i byn [Caseltown](#).

Det är vänstertrafik i Irland och vi mötte ett hölass som fick alla att hämta andan och Paul styrde säkert bussen så att den hängde på kanten till diket och hölasset kom förbi.

Vi lyssnade på Paul som sjöng Danny Boy för oss och några rader om Tipperary eftersom vi just lämnade det området i landskapet Limerick. Vi åt lunch på [Middleton Destilleri](#). Vi fick sedan en fantastisk rundvandring tillsammans med David McCort som gick med oss i både det gamla museet och i det nya destilleriet. Det var ett väldigt pedagogiskt bra upplagt besök så nu kan vi alla förstå ordentligt hur man gör whisky av olika slag. Normalt sätt så tar man inte in besökare i det nya destilleriet, men man hade gjort ett undantag för vår whiskyklubb. Vi kände oss väldigt välkomna eftersom vi fick varsitt skåp med vårt namn på att lägga alla mobiler och annat i eftersom man inte fick ta in elektronik i det nya destilleriet. Bland annat fick vi se när man tappade whiskyn på tunnorna och en av gubbarna slangade över lite i en rostfri hink som vi fick doppa ner fingret i och smaka på.

Efter en något hastig whiskyprovning så röstades om att vi snabbt skulle ta oss till butiken innan de stängde för lite inhandling av diverse kepsar, tröjor, choklad och kanske något gott att dricka.

Bussen hämtade oss tillsammans med David och vi fick åka till Middletons lagerområde som bestod av 45 byggnader byggda från år 1965 och framåt. Husen var mer eller mindre svarta av alkoholhalten i luften. Området av omringat av höga taggrädsstängsel och på de gröna grasmattorna mellan husen sprang de runt kaniner. Varje lagerbyggnad rymde ca 33600 tunnor. Vi fick gå in i ett av lagerhusen i en rad mellan tunnor från golv till tak och där stod ett fat som var lagrat i 16 år. Till vår förvåning så började David att dela ut glas till oss och [öppnade fatet](#) och slevade upp lite whisky åt oss. Han öppnade också en annan tunna och några av oss fick [prova att ta upp whisky](#). Det var inte helt lätt så resultatet blev lite olika. Till slut hade alla i varje fall fått en lagom skvätt i sina glas och vi sjön helan går för David som kunde säga skål på svenska. Klicka på länkarna häröver så får ni se några filmsnuttar.

[Här kan du se bilder från dag 3](#)

6/9 Lördag

Vi hann med en morgonpromenad i [Cork](#) med tillhörande fika med äppelkaka som visade sig inte vara en äppelkaka utan en lammkorvskaka. Vi lämnade Cork vid 11-tiden för att åka till Kinsale vid havet.

Paul ringde och kollade och eftersom våra rum inte var färdiga så åkte vi en extratur med bussen upp till The Old House golfbana. Vi stannade vi puben [Speckled Door](#) för lite öl och vin så att rummen skulle hinna bli färdiga.

På vägen tillbaka mötte vi hela Bregottfabriken som var på utflykt längs vägen. Vi fick stanna och 40-50 kor passerade snällt förbi oss.

Paul underhöll oss genom att berätta om farmarlivet och fårskötsel och vi fick en förklaring till varför fåren var målade i olika färger. Upp till 10 farmare kan ha sina får tillsammans och

dessas målas då på baken i olika färger, röd, blå, gul mm. Fåren får 1-3 lamm per år. Hur länge är ett lamm innan det blir får frågade Paul och svarade sedan själv att ett lamm som är 1 år är ett får. Paul sa också att han tyckte att vi skulle prova den lokala ölen Bemays.

Vi checkade in på det vackert belägna [Trident Hotel](#) och eftermiddag och kväll tillbringade vi själva med att se på den trevliga lilla stan [Kinsale](#) med massor av affärer och restauranger. Trots detta borde man bokas till middagen. Flera av oss gick runt och letade efter någonstans att äta middag och beslutade till slut sig för att gå tillbaka till hotellets restaurang som låg vid hamnen, där man också tydligt såg skillnaden mellan ebb och flod.

[Här kan du se bilder från dag 4](#)

7/9 Söndag

Ebb på morgonen när vi vaknade och vita hägrar gick runt och plockade mat och segelbåtarna stod på botten och vickade.

Vi åkte tillbaka mot Midleton, för att ta oss till Dublin, genom ett fantastiskt grönt landskap. Upp över bergen, genom raviner och med blommande ljunghedar, i solsken på [slingriga vägar med hängande växtlighet](#) och floder som rann. Vi konstaterade att det vore härligt att vara här på våren när alla rhododendron och azaleor blommar. De var stora som träd och växte tillsammans i tallskogarna. Smala vägar med många backar och trötta cyklister. Även fåren kom ut och gick på vägen ibland. De flesta åkrarna var omringade av häckar och det växte massor av fläder och björnbär runt vägarna.

Vi passerade genom små byar med fantastiska små färgglada hus. Många i radhusmodell och hur dåliga husen än såg ut så var ytterdörrarna vackert målade i klara färger. Även husen hade färger som man inte ser i Sverige så ofta. Ljuslila, knallblått mm.

Vi åkte genom Jacklins tunnel som var den först tunneln som byggdes på Irland för 20 år sedan och har uppkallats efter deras premiärminister.

Paul berättade att ca 6-8% pratar bara Gailish och Tv 4 har en egen Gailishkanal.

I skolan har alla engelska som första språk, men man läser också Gailish.

Vi gjorde ett stopp i [Cahir](#) för en lunch samt möjlighet till en hot whisky (to die for) i Irlands minsta bar ca 4-5 kvm.

De flesta hann med en liten promenad till vattnet och slottet där ankorna bodde på slottskanten.

Paul berättade att vägs katt fanns på vissa ställen och vi hörde ibland plinget. Det innebar att man fick betala 1,60 euro som drogs med automatik från kontot. Betalning skulle ske senast kl 08.00 dagen efter annars fick man en påminnelse som då kostar 80 euro och om man inte betalar denna inom två månader så var det domstol som gällde.

Snabb incheckning på hotellet i närheten av flygplatsen och ett snabbt byte av kläder för att sedan bli skjutsade av Paul till en japansk restaurang för en tre rätters middag.

Paul tog adjö av oss och blev varmt avtackad av föreningens ordförande med en klubbslips och en flaska av hans favoritwhisky.

Ny chaufför hämtade oss efter middagen och eftersom vi skulle upp med tuppen för att flyga tillbaka hem så blev kvällen inte så sen. Vi bodde på Crown Plaza Hotel som var ett fint hotell i närheten av Dublins flygplats.

[Här kan du se bilder från dag 5](#)

8/9 Måndag

Upp vid 4-tiden på morgon och flyg hem till Sverige efter fantastiska dagar på ett soligt Irland.

Vi fick bara lite droppar av dimma på bussrutan en gång på väg från Cork.

Sammanfattning:

Irland är fantastiskt vackert och grönt land. Vi bodde på fina hotell och bussen var rejält stor så alla fick plats med väskor och påsar. Vädret var varmt och soligt, inga regnkläder behövdes.

Stort tack för att jag fick möjligheten att åka med.

Vid pennan:

Barbro Hjalmér

Bakom kamera:

Kurt Lind